

عنوان مقاله:

تعیین دوره بهره برداری در قراردادهای BOT با استفاده از تجمیع روش شبیه سازی پویایی سیستم و تکنیک دلفی فازی

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مدیریت پروژه (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فرناد نصیرزاده - دکترای مدیریت ساخت، استادیار دانشکده مهندسی، گروه مهندسی و مدیریت پروژه دانشگاه پیام نور

مصطفی خانزادی - دکترای مهندسی عمران، عضو هیئت علمی دانشگاه علم و صنعت ایران

مجید علیپور - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

پروژه های عمرانی تحت تأثیر مجموعه ای از ریسک ها و عدم قطعیت ها می باشند. یکی از انواع قراردادهای BOT که در سالهای اخیر بیشتر مورد توجه قرار گرفته است، قرارداد ساخت، بهره برداری، انتقال BOT می باشد. در این نوع از قراردادهای BOT از نکات مورد بحث، تعیین طول دوره بهره برداری یادرنظر گرفتن اثرات ریسک ها می باشد، محققان قبلی مدل های قبلی مدل های مختلفی برای تعیین طول دوره بهره برداری پیشنهاد داده اند، اما تحقیقا انجام شده قبلی با نقایص عمده ای مواجه می باشند که دقت و اعتبار نتایج به دست آمده از آن ها را زیر سوال می برد. از جمله نقایص آن است که در اکثر تحقیقات قبلی، اثرات ریسک ها و عدم قطعیت ها در نظر گرفته نشده است. همچنین در هیچ کدام از کارهای انجام شده قبلی، ارتباط بین فاکتورهای اثرگذار بر طول دوره بهره برداری دیده نشده است.

کلمات کلیدی:

قرارداد BOT، پویایی سیستم، دوره بهره برداری، فازی دلفی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/287782>

